

Economia

Maquillatge a la nova LOMQE?

11/12/16 02:00 - CATEDRÀTIC DE BIOQUÍMICA I BIOLOGIA MOLECULAR, DIRECTOR DE L'ESCOLA DE DOCTORAT I / VICERECTOR DE POLÍTICA CIENTÍFICA DE LA UB - **ENRIC I. CANELA**

La polèmica llei orgànica de la millora de la qualitat de l'educació, la Lomqe o també dita llei Wert, per recordar-ne l'impulsor, se'n va cap al tanatori. Sembla que la reacció conjunta de tots els partits polítics, tret del Partit Popular, aconseguirà derogar aquesta llei i fer-ne una de nova en sis mesos. Formalment, la derogaran i la substituiran per alguna altra norma derivada d'un futur pacte d'estat per l'educació que molt em temo que, tret de les revàlides i la religió, s'assemblarà molt a la Lomqe.

Un problema del sistema educatiu espanyol és que pretén objectius incompatibles. Diuen, i hi estic d'acord, que no podem tenir un sistema educatiu que discrimini per orígens socials, econòmics, ètnics... Diuen també que tots els alumnes han d'avançar i que cal evitar la competitivitat per no generar frustració. En el Ministeri d'Educació deien que per millorar el sistema no calien més diners i sí, més eficàcia. Deien els responsables educatius que la llei actual ja preveu l'atenció diferenciada a les necessitats especials. Els superdotats han de ser atesos complementàriament per aprofitar les seves capacitats. Els menys dotats han de rebre un reforç per tal que no s'endarrereixin respecte als companys. Es fa, això? No és gratis i no hi ha recursos, al contrari, disminueixen. Solució, tots iguals i per tal que no es perdin els menys dotats no forcem gaire el conjunt de la classe. Si ho fem, hi ha frustració i abandó.

El segon objectiu és que hem de millorar coneixements. Som a l'economia del coneixement. Quan necessitem professionals, metges, per exemple, volem els millors, les nostres vides estan a les seves mans. És cert que es formen a la Universitat i als hospitals i que la competència per entrar-hi és tan gran que només hi accedeixen els més ben qualificats als estudis preuniversitaris. Si pensem en altres professionals de carreres no tan demandades, és bo que hi pugui entrar qui vulgui? Què diem, dels aspirants a mestres? No cal seleccionar d'alguna manera? Suposo que la majoria estareu d'acord que cal que els professionals estiguin ben preparats. Això no és compatible amb l'entrada a les universitats de tothom que ho vulgui a fer el que vulgui.

Volem el doble objectiu: 1) que tothom arribi al màxim de les seves possibilitats, i 2) preparar els millors professionals. També volem una economia competitiva.

La Lomqe pretenia millorar el sistema educatiu estatal que, objectivament, està a un nivell baix. L'Estat espanyol lidera l'abandó escolar de l'OCDE amb un 20%, mentre que la mitjana de l'OCDE és de l'11%. La despesa en educació, en termes del PIB, està per sota de la del 2005. És una mica baixa, però és que la major part dels diners es dediquen a salaris amb un professorat amb retribucions relativament elevades al començament de la carrera (segons els valors de l'OCDE), però sense millora apreciable amb els anys. La motivació és escassa i no hi ha incentius. Els alumnes espanyols mostren en les proves comparatives (informe PISA 2015) una comprensió lectora, coneixements de matemàtiques i de ciències per sota dels països amb què s'hauria de comparar l'Estat espanyol.

A més d'intentar solucionar alguns d'aquests aspectes, aquesta llei té dos esculls que impedeixen acords amplis: 1) És ideològicament esbiaixada: la religió puntua en l'expedient acadèmic i treu hores d'altres matèries. I 2) Pretén "espanyolitzar" els nens catalans, en paraules del ministre Wert. Aquest darrer aspecte és un atac a la immersió lingüística i als currículums catalans, una estúpida majúscula.

Tot això ha provocat un rebuig total de la comunitats educativa i, especialment, de les dels països catalanoparlants. A Catalunya i les Illes el rebuig ha estat unànim i només petits grups anticatalans hi han donat suport.

El dubte: canviaran la Lomqe o la maquillaran fent veure que es canvia?

A banda del risc que patim els catalans amb consensos polítics dels partits dits constitucionalistes, el gran perill és un acord polític que només es fixi en els objectius de la integració sense considerar els de la millora curricular i de formació de professionals i que, a més, no valori els aspectes econòmics i els dels incentius i la carrera professional dels educadors. També que no tingui en compte que l'educació no només es fa a l'escola. A Finlàndia, model citat i envejat, les famílies i la societat hi estan implicades i els docents, socialment molt ben valorats.

Darrera actualització (Diumenge, 11 de desembre del 2016 02:00)

Publicat a

L'econòmic 11-12-2016 Pàgina 48

Foto: ARXIU/EU.

La despesa en educació, en termes del PIB, està per sota de la del 2005. Una mica baixa, però és que la major part dels diners es dediquen a salaris amb un professorat amb retribucions relativament elevades al començament de la carrera (segons els valors de l'OCDE), però sense millora apreciable amb els anys. La motivació és escassa i no hi ha incentius

Enric I. Canela

Altres articles de l'autor

13/11/2016 **Cap a la política universitària**

09/10/2016 **La salut del professorat**

Més articles ...

DESA LA NOTÍCIA A:

Des del **registre** pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.